q̃ in hoc qñ eũ ꝓdidit. Cũ ãt ihs esset in p̃torio
exijt ad iudeos pylatus q̃rens quã accusationẽ ad
uersus eũ afferrẽt Intrãs ergo p̃toriũ ⁊ nullã cãz
in eo inueniẽs iterꝫ exiuit ad eos. Cũqꝫ ꝑcepisset
q̃ hõ galileꝰ esset. misit eũ ad hẽodẽ ⁊ fit cõcursus
ꝑplorꝫ magnus seqñtiũ ipm. Et ideo recõciliatus ẽ
herodes pylato sup̃ nece galyleorꝫ quã p̃diximꝰ.
Nã valde gauisus ẽ cupiẽs vidẽ aliq̃d de suis mi
raculis. Sed dñs stetit sic agnus mãsuetissimꝰ co
rã eo ligatus et nec miraculũ nec verbũ aliq̃d hr̃e
potuit ab eo. Igit̃ ex hoc r̃putãs eũ fatuũ spreuit
eũ ⁊ fecit in derisionẽ eum indui veste alba ⁊ illusũ
sic remisit ad pylatũ. Et sic vides q̃liter dñs nõ so
lũ malefcõr ꝫ ec̃ stultus ẽ reputatus. Ipse aũt oĩa
patiẽtissime tolerabat. Intuẽ etiã hic eũ dũ ducit̃
⁊ reducit̃ demisso vultu ⁊ verecũde incedẽtẽ et oĩm
clamores ꝯuicia ⁊ subsannatões audientẽ ⁊ forte
lapidũ ꝑcussiones ⁊ immũdiciaꝝ suscipiẽtem. Et co
gita qũo hẽbat illos pedes sanctissimos cõfractos
qꝛ cũ maxĩa festinatõe duxerãt ⁊ r̃duxerãt eũ nu
dis pedibꝰ incedentẽ. Intuẽ etiã mr̃em ⁊ suos indi
cibili doloẽ a lõge seqñtes ⁊ ista vidẽtes. Et cogita
q̃ libent̃ tu iuuaẽs ⁊ associaẽs sic tristes ⁊ dolẽtes

Meditatio de tertia.

Hora tertia cogitab̃ mestus ⁊ tristis q̃litur re
ducto dño ad pilatũ illi canes letãtes de fedẽ hero

dis ⁊ pylati cū audacia magna ⁊ ꝯstantia ꝓsequū
tur accusatiōes suas · Per diē aūt pasche cōsueuit
vn⁹ de vinctis dimitti · qꝛ illa die egressi sūt de ser
uitute pharaonis · Ipsi vero postulabant supplicio
crucis iterimi eū q̄ pctm̄ nō nouerat · ⁊ virū homi
cidā donari sibi · agnū lupo aurū luto postponētes
O indignū ⁊ infelix cōcābiū · At ihesus ad oīa tacz
patiēt̄ tolerās canes oblatrātes et armans nos
sua patientia · Tūc misit ad pylatū vxor sua dicēs
Nihil tibi et iusto illi · ⁊c̄ · Iā em̄ v̄tute dei poterat
dyabolus cognoscere signū crucis ⁊ ideo laborabat
ne xp̄us moreret̄ · Vnde pylatus causaz mortis nō
inueniēs in eo nitebat̄ eū dimittere · Dixit ergo ·
Corripiā eū ⁊ dimittā vt satiati flagellis a morte
desisterēt · O pylate pylate tu dn̄m castigas nescis
q̄d agis qꝛ nec mortē nec flagella mēt̄ · recti⁹ agēs
si te ad suū nutū corrigēs · Cū g⁹ iussit flagellari eū
vestib⁹ spoliat̄ dn̄s ⁊ ad colūnā ligat̄ · durissime ⁊
imāissime flagellat̄ ⁊ ūdiqꝫ v̄berib⁹ cruciat̄ · Stat
nud⁹ corā oib⁹ iuueis elegās ⁊ verecūd⁹ speciosus
forma p̄ filijs hoīm suscipit ipijssimoꝝ flagella du
ra et dolorosa · Caro illa innocētissima ⁊ tenerrima
mūdissima ⁊ pulchrima flos oīs carnis ⁊ toti⁹ hūa
ne nat̄e replet̄ liuorib⁹ ⁊ fractuis · fluit vndiqꝫ re
gi⁹ sāguis de oīb⁹ ptib⁹ corpis · et ei⁹ corp⁹ cādidis
simū sāgne ei⁹ roseo rubricat̄ · Sr̄ addit̄ reiterat̄

et spissatur liuor sup liuorē et fractura sup fractu
rā q̄usq; tam tortoribus q̄ inspectorib⁹ fatigatis
iubet̄ solui. Colūna autē (ad quā ligatus fuit)
vestigia cruoris ostendit vt ꝯtinetur in hystorijs

Hic igitur eū diligēter cōsidera ꝑ longā morā
et si hic ei nō ꝯpateris cor lapideū te reputa habe re
Tunc impletū est qd̄ ait ysaias ꝓpheta. Vidimus
inq̄t eum ⁊ nō erat ei aspectus ⁊ reputauimus eū
quasi leprosū ⁊ humiliatū a deo. O dn̄e ihesu q̄mo
do tu denudaris qui nudos vestis. quomodo tu liga
ris qui ligatos a demonibus ⁊ ab infirmitatib⁹ de
tentos liberas. Quis fuit ille tā audax ⁊ temera-
rius q̄ te spoliauit. ⁊ qui illi audaciores q̄ te ligaue
runt. ꝫ qui illi audacissimi qui te flagellauerunt.
Sed tu sol iusticie tuos radios subtraxisti ⁊ ideo
sc̄ tēbre ac tenebraꝝ potestas. oēs sūt potentiores
te. Vide quāta ⁊ q̄lia ab impio pylato ⁊ a suis
dn̄s passus est ꝑ te sine cā. ⁊ exēplo eius ad patiē
tiā in laboribus ⁊ aduersitatibus cōfortare. Vnde
Ancelmus. Et quidē non ignorabat impius ille
ꝑ inuidiam omnia in te fieri. nō tn̄ abstinuit teme
rarias a te manus. ꝫ repleuit amaritudine animā
tuā sine causa. Nudū in conspectu irrisoꝝ stare te
fecit. nec pepcit amarissimis vberibus vergineam
carnē tuam diuellere. plagas plagis liuoēs liuo
ribus infligēs. Electe puer dn̄i dei nr̄i quid tanta

amaritudine q̄d confusione dignum commiseras?
Prorsus nihil. Ego homo ꝑditus toti⁹ cōtritionis
totius cōfusionis tue cā extiti. Ego vuā acerbam
comedi. ⁊ dētes tui obstupuerūt q̄ que nō rapuisti
tunc exsoluebas. Amor tuus et iniq̄tas nr̄a sic te
fecit imbecillem. Maledicta sit tanta iniquitas. ꝓ
qua sic affligeris. In oībus his nō est saturata ꝑ-
fidoꝝ iudeoꝝ impietas. Hec Ancelmus. Soluto
aūt dn̄o a columna ducūt eū sic nudū sic flagella-
tum ꝑ domū. ꝑscrutādo ꝓ pānis suis qui sꝑsim per
domū ꝓiecti fuerāt ab expoliatoribus. Intuere eū
bene sic afflictū ⁊ trementē ꝓpter frigus. Erat eīm
hyems vt euangelium dicit. Cūq; se vellet vestire
cōtendunt impijssimi q̄dam dicentes pylato. Dn̄e
hic se regē fecit vestiamus ⁊ coronemus eum more
regio. Et cōgregauerūt vniūsam cohortē in p̄torio
⁊ exuētes eum vestimētis suis acceperūt quandā
clamidē sericā rubeam veterē ac turpē ⁊ induerūt
eum. Ac ꝓ dyademate sup caput eius reuerēdissi
mū spineā coronā posuerūt et arūdinem in dextera
ꝓ sceptro dederūt. Deinde flectebant genua coram
eo. ⁊ derisorie eum adorātes dicebant. Aue rex iu
deoꝝ? Et ideo ī ꝑasceue (cū orat̄ ꝓ ꝑfidis iudeis)
genua nō flectim⁹. Et expuētes in eū ꝑcutiebant
caput ei⁹ arūdine. ⁊ sanguis fluebat ꝑ genas ei⁹.
Sic flagellis cruor extractus ⁊ sanguine⁹ sudor

alias ꝑtes corꝑis vnxit · vt nō tm̄ manus et pedes
et latus dicamus aspsa sanguine ꝫ tota veste tinc
ta xp̄m ascēdisse de bozra · Cerne ergo eū cū cordis
amaritudīe ī singulis suis actib⁹ afflictioīb⁹ plenū
q̄ omnia sustinet q̄ ipsi volūt · et ad oīa tacet ⁊ ob
mutescit · Et maxime cerne eū cū caput ei⁹ spinis
plenū arūdine grauiter et sepe ꝑcutit̄ · q̄uo depres
so collo patiēter cū dolore magno acerbos ictus suf
cipit Perforābāt nāq; caput ei⁹ sacratissimū acer
bissime ille spine · et totū sanguine madefaciebant
O miseri q̄uo vobis ad tremēdū iudiciū appebit ca
put illud quod nūc sic ꝑcutitis · Salutantes autē
eū vt regē illudebāt ei tāq̄ r̄gnaē volenti et ñ va
lēti · oīa vero sustinet q̄si eoꝝ ꝑuus · Sz nec ill' suf
fecerat q̄ ad maiorē ꝯfusionē totā cohortē ꝯgrega
uerāt · sed ⁊ pylato iubēte corā ipō ⁊ toto ꝓplo iude
oꝝ (q̄ ñ ītroibāt ꝓpt festū) adducūt eū forās sic illu
sū · et ad derisionē ⁊ ꝯfusionē paratū · ⁊ portātē spi
neam coronā et purpureū vestimentū quasi in re-
gali habitu nō clarus imperio · ꝫ plen⁹ obprobrio
Et tūc illi iudei filij dyaboli clamauerūt Tolle tolle
crucifige eū · Cerne ec̄ nūc q̄uo sic ꝯtumeliose vesti
t⁹ ⁊ coröt⁹ · ⁊ cū sceptro ⁊ q̄uo facie demissa stat cō
rā tāta multitudīe vociferāte ⁊ clamāte Crucifige
crucifige · et semp eū deridēte et īsultāte quasi sapi
ētiores eo fuerūt · Petit ergo tota iudeoꝝ mltitudo

vocibus magnis vt crucifigat̃. et sic tandẽ cõdem-
nat̃ a misero p̃side pylato q̃ dedit sm̃az crudelissi-
mã vt crucifigeret̃. Non recordantur beneficioꝝ et
opm eiꝰ. ⁊ (qd̃ crudelius ẽ) nõ r̃trahunt̃ ꝓpt̃ afflic
tionẽ quã i eo vident. ꝫ exultãt et gaudẽt p̃ncipes
⁊ maioẽs ꝙ hñt intentũ suũ p̃uũ. Ridẽt ⁊ deridẽt eũ
qui ẽ verus ⁊ eternꝰ deꝰ ⁊ eiꝰ mortẽ accelerãt quã
tũ possunt. Cogita quantũ clamauerũt aĩci eiꝰ
qñ illã sententiã audierant. Reducit̃ aũt dñs ihs
intus ⁊ spoliat̃ purpura illa et adhuc nudus corã
eis nõ dat̃ sibi licẽtia vestiẽdi. Attẽde ergo diligẽ
ter ⁊ cõsidera statũ eiꝰ in singulis actibꝰ vt intime
cõpatiaris ⁊ simul pascaris. Aũte aũt parũp ocu
los tuos a diuinitate ⁊ eũ puꝝ hoĩem cõsidera ⁊ vi
debis iuuenẽ elegantẽ nobilissimũ innocẽtissimũ
⁊ amãtissimũ. totũ ãt flagellatũ et sanguine liuori
bꝰ qꝫ respsum pãnos suos vndiqꝫ sparsim ꝓiectos
de t̃ra r̃colligẽ ⁊ cũ quadã verecũdia ⁊ rubore se nu
datũ corã illis ipsũ sp deridentibꝰ reuestire ac si fo
ret oĩm infimꝰ ⁊ derelictus a deo et oĩ auxilio desti
tutꝰ. Intuẽ ergo eũ diligent̃ ac pietate et cõpassio
ne moueaĩs. Redeas postea ad diuinitatẽ ⁊ ꝯsidera
illã immẽsam eternã incomprehensibilem et impe
ratoriam maiestatẽ incarnatam se flectentẽ ⁊ hu-
militer ad terrã inclinantẽ pannos recolligentẽ ⁊
se cũ reuerentia ⁊ rubore similiter reuestientem ac

si esset homo vilissim⁹ · ymmo quidā seruus empti
cius sub illoꝝ dn̄io ꝯstitutus et ab eis ꝑ aliq̄ exces
su correptus ⁊ castigatus · Intuere etiā nūc eū dili
gent̄ ⁊ hūilitatē ei⁹ admirare ⁊ imitare · Scd̄m eā
dē etiā cōsideratione ītueri potes eūdē cū ad colūnā
ligatus sic enormit̄ flagellat̄ · Et cū eēt reuestitus
ducūt eū foras ne mortez differāt vbi venerabile
lignū crucis longū ⁊ grossū ⁊ mltū graue ponūt su
per humeros delicatissimos vt portet ipsū · qd̄ agn⁹
māsuetissim⁹ patiēt̄ suscipit et portat · et (vt dicit̄ ī
hystorijs) opīo ē crucē xv pedes hūisse ī lōgitudīe ·
et ducitur et acceleratur ⁊ obprobrijs saturat̄ vt
sup̄ tactū fuit · Et seq̄bat̄ eū t̄plex turba · p̄ma car
nificū q̄ eū p̄mebāt · scd̄a iudeoꝝ q̄ eū irridebāt · ter
tia aīcoꝝ q̄ anxie lugebāt · Duct⁹ aūt fuit cū socijs
duobꝫ vtiqꝫ latronib⁹ ꝑ mediū vrbis · vbi ei⁹ cōfu
sio patebat singul' ad fores ⁊ ad hostia cōfluētib⁹ ·
hec ē societas sua · O bone ihesu q̄tā tibi verecūdiā
faciūt isti · latronib⁹ te associāt · ꝫ et deteri⁹ tibi faci
unt · quia crucez portandam tibi imponūt quod de
latronibus non legitur · Vnde nō solum iuxta ysa
iam ꝓphetaz cū iniquis deputatus es sed iniquoꝝ
iniquior · Indicilibis est dn̄e patientia tua · Cerne
ergo hic eū quomodo vadit curuus subtus crucē
⁊ vehemēter anxius anhelat · Cōpatere ei q̄tuz po
tes in tot angustijs ⁊ ludibrioꝝ renouationibus

posito·certe benefaceres si uiuares dñm tuum ⁊ di
ceres·date mihi obsecro crucē dm̄ mei ⁊ pōrbo eā
Quia vero mesta mr̄ ei⁹ ꝓpt̄ multitudinē populi ei
ap ꝓpinq̄re nō poterat nec videre·iuit ꝑ aliam viā
breuiorē celerit̄ cū iohāne ⁊ sociabus eius vt alios
p̄cedens eidē appropinq̄re valeret·Cum aūt extra
portā ciuitatis in cursu viaꝝ eū habuit obuiū cec-
nēs eum sic oneratū ligno tā grādi qd̄ primo nō
viderat·semimortua fcā ē pre āgustia· nec ei v̄bū
dicē potuit nec sibi dñs sic acceleratus ab eis q̄ eū
ad crucifigendū ducebāt·O q̄ tristes q̄ dolentes
q̄ clamātes et plorātes ibant scē muliēs sustētan
tes dñam nr̄am matrē eius nō valentē se sustētaē
vel sustinere·credo q̄ ip̄a libenter portassz crucē si
potuissz·Vlteri⁹ aūt dñs ꝓcedēs paꝝ post vertit se
ad ip̄as mulieres flētes ⁊ dixit eis·Filie ihrl̄m no
lite flere sup me ꝫ sup vosipsas et sup filios vr̄os
⁊ sup imminēti excidio gētis vestre·q̄ veniēt dies
in q̄bus dicet̄·Btē steriles que nō genuerūt ⁊ vbe
ra que nō lactauerūt·tūc incipient dicē mōtibus·
cadite sup nos ⁊ collib⁹ opite nos·qm̄ si in viridi
ligno hoc faciūt·ī arido quid fiet? Certe dñe veꝝ ē
q̄ si tu arbor scā lignū fructuosum et benedictū tm̄
pateris ⁊ ramis tuis spoliaris·q̄d erit ī nob̄ mise
ris·q̄ sum⁹ lignū siccū aptū ꝑ igne·Et in his duo
b⁹ locis (vt dr̄) adhuc apparēt vestigia ecclesiaꝝ

que ibi facte fuerāt in mēdriā eoꝝ. et qñ tibi extīc
tus est ignis deuotionis ꝑge illuc ⁊ collige de ligno
crucis. Cū ergo vlteriꝰ ꝓcesserūt et ita eēt fatiga-
tus et cōstractus q̄ āplius portare nō posset. deposu
it crucē. Illi autē pessimi differre nolētes mortem
eius. timentes ne pylatus sententiam reuocaret.
q̄ ostenderat volūtatē dimittēdi eū. coegerūt quē
dam vt crucem portaret. Ihm autē sic exoneratuz
et vt latronē ligatū duxerūt ad caluarie locū cla-
mantes post ipsū. De hoc loco vel mōte caluarie et
de his que ibi fiebāt debes sepe ⁊ maxime in tēptati
onibꝰ recordari. Vides qūo hec q̄ ī matutinali p̄ma
tertia hora passus ē dñs absq̄z aliq̄ crucifixione ve
hemētissimi ⁊ amarissimi doloris sunt et horroris
valde stupendi. Cū eī in manus incircūcisoꝝ deuo
lutus esset morte turpissima cōsumēdus parū erat
sacrilegis illis crucifigere eū. nisi priꝰ et ipsi reple
uissent illusionibus animam eius.

Meditatio ad horam sextam.

Hora sexta meditaberis dolens ⁊ tristis quo-
mō dominus ihesus vituperabiliter ductꝰ ad
locū caluarie fetidum ꝑuenit. Vbi cōspicere potes
oparios malos vndiq̄z neq̄t opaī. his aūt toto mē-
tis ītuitu te p̄ntē exhibeas ⁊ ītuē diligēt singl̄a q̄ fi
ūt ꝯt̄ dñz tuū ⁊ ec̄ q̄ dicūt̄ ⁊ fiūt ab ipō ⁊ ꝑ ipz. Vide
gꝰ oculꝰ mētis alios daē sibi vinū myrratū cū felle